

На основі кореляційного аналізу вікової мінливості встановлено високі показники повторюваності живої маси (0,501-0,644) і настригу вовни (0,504-0,575) баранів-плідників. Середні коефіцієнти повторюваності зменшуються (від 0,575-0,347) при збільшенні різниці віку в групах співставлення баранів і зменшуються (від 0,362-0,704) при співставленні близьких за віком тварин. Але різноманітність показників продуктивності овець у кожному віці має найвищу кореляцію (в середньому 0,686) з різноманітністю максимального рівня продуктивності тварин. Це свідчить, що біологічні механізми онтогенезу забезпечують у кожному віці високу адекватність реалізації генотипової різноманітності тварин у популяції.

УДК 636.082.36.575.1

М.В.ШТОМПЕЛЬ¹, Т.І.НЕЖЛУКЧЕНКО², Р.І.ШТОМПЕЛЬ¹,
В.О.САЛГАНСЬКА¹

ПОВТОРЮВАНІСТЬ ПОКАЗНИКІВ ПРОДУКТИВНОСТІ ВІВЦЕМАТОК АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

¹Національний аграрний університет

²Херсонський державний аграрний університет

Вівцематки складають найбільш чисельну групу тварин в будь-якому стаді овець. Їх найдовше використовують у виробничому процесу (в середньому біля 5 років). Тому онтогенетичні закономірності реалізації різноманітності вівцематок за продуктивністю мають вирішальне значення для технології виробництва і селекції популяції овець в цілому.

Дослідження проведено на заводському поголів'ї маток асканійської тонкорунної породи овець. Враховано поголів'я різних років народження. Використані вівцематки, що мали не менше п'яти стрижок. Абсолютні показники продуктивності маток у кожному віці відповідали породним нормативним вимогам. Середні показники живої маси і настригу вовни вівцематок зростають до 4 років, потім дещо стабілізуються і знижуються. На основі модельних вікових відхилень встановлено, що висока повторюваність абсолютних показників живої маси досягається з трирічного віку (0,75), а настригу вовни – з дворічного (0,80).

Показники повторюваності живої маси і настригу вовни маток, що визначені кореляційним методом, зменшуються (від 0,499 до 0,248) в зв'язку з підвищенням різниці віку тварин у групах співставлення і збільшуються (від 0,340 до 0,561) при співставленні старших за віком овець. Жива маса і настриг вовни в кожному конкретному віці мають найвищу кореляцію з максимальною продуктивністю вівцематок (0,578), а з рештою вікових змін продуктивності кореляція складає 0,340-0,469. В цілому по всьому поголів'ї овець, за всі роки і вікові градації встановлена висока середня повторюваність живої маси (0,470) і настригу вовни (0,414) маток. Це свідчить про високу ступінь спільності механізмів онтогенезу тварин незалежно від специфіки генетичної різноманітності організмів у популяції, що має принципове значення для теоретичних і прикладних цілей селекції.

Середня величина коефіцієнтів повторюваності продуктивності овець у річному віці не дуже висока (0,290-0,390), але відносно низька інтенсивність відбору ярок (49-58%) виправдовує остаточний відбір молодняку для ремонту маточного стада за даними бонітування і стрижки ярок у річному віці.

УДК 636.4.082.11

Ю.І.ШУЛЬГА

ВІДГОДІВЕЛЬНІ ТА М'ЯСНІ ЯКОСТІ ТВАРИН ЛІНІЇ БЕРИСЛАВЦЯ 4465 ПРИ РІЗНИХ СПОЛУЧЕННЯХ

Інститут тваринництва степових районів ім.М.Ф.Іванова «Асканія-Нова» УААН –
Національний науковий селекційно-генетичний центр з вівчарства

Подальший розвиток галузі свинарства можливий при умовах впровадження в усіх господарствах з вирощування свиней високопродуктивних методів розведення і плеємної роботи на базі новітніх досліджень селекції, здатних забезпечити значне підвищення продуктивності свиней і покращання якості одержуваної свинини.

Інтенсифікація свинарства нерозривно пов'язана з максимальним використанням явища гетерозису як у товарних господарствах так і промислових комплексах. Результати ряду наукових досліджень і виробничих дослідів показують, що гетерозис може проявлятися не тільки при схрещуванні, але і при чистопородному розведенні залежно від генетичних особливостей спарюваних особин. Встановлено, що на стабільність результатів прояву гетерозису великий вплив надає генетична вирівнювальність внутрі порід і ліній, а також генетична диференціація між лініями з найважливішими господарськи корисними ознаками, селекція на поєднуваність схрещуваних ліній.

Кросирування ліній при чистопородному розведенні дає кращі результати з продуктивності свиноматок і відгодівельним якостям приплоду, ніж внутрілінійне спарювання.

Ефективність схрещування визначається не тільки поєднанням порід, але і поєднанням родин і ліній, які при схрещуванні одних і тих же порід дають різні результати.

В агрофірмі «Асканія-Нова» Чаплинського району Херсонської області на станції контрольної відгодівлі був проведений дослід на комбінаційну здатність тварин лінії Бериславця 4465 за відгодівельними та м'ясними якостями.

Результати контрольної відгодівлі свідчать, що підсвинки отримані при міжлінійному поєднанні мали перевагу над внутрілінійними. При поєднанні кнурів лінії Бериславця з матками інших ліній української степової білої породи вони досягли живої маси 100 кг на 8 днів (5%) раніше. Середньодобовий приріст перевищував на 30 г (5%) при менших витратах корму на 1 кг приросту на 0,13 к.од. (4%).

М'ясні якості міжлінійних підсвинків теж відрізнялися від внутрілінійних. Площа «м'язового вічка» була більшою на 1,6 см² (5,1%), маса заднього окосту на 0,4 кг (4%), товщина шпигу була меншою на 2мм (7,4%).